

Chớ Có Than!

Bạn có biết tại sao *con thịnh nộ của [Thiên Chúa đã]*

bùng lên và lửa của ĐỨC CHÚA bốc cháy nơi họ ở và thiêu huỷ [con cái Ít-ra-en] ... và tại sao rắn độc đến cắn họ, khiến nhiều người Ít-ra-en phải chết” (Ds 11:1, 21:6) không? Là bởi vì cái tội THAN đấy! Bạn mở Kinh Thánh ra thì sẽ thấy!

- Sau khi bước qua Biển Đỏ ráo chân, họ bắt đầu than: *"Phải chi chúng tôi chết...trên đất Ai-cập, khi còn ngồi bên nôi thịt và ăn bánh thoả thuê... [còn hơn là] phải chết đói cả lũ ở đây!" (Xh 16:3).*
- Rồi sau khi được Đức Chúa ban cho bánh Manna và chim cút ăn no nê, họ lại than: *"Nhớ thuở nào ta ăn cá bên Ai-cập mà không phải trả tiền, rồi nào đưa gang, đưa bở, nào họ, nào hành, nào tỏi. Còn bây giờ đòi ta tàn rỏi; mọi thứ đó hết sạch, chỉ còn thấy man-na thôi" (Ds 11:4-6).*
- *"Tại sao lại đưa chúng tôi ra khỏi đất Ai-cập, để chúng tôi chết trong sa mạc, một nơi chẳng có bánh ăn, chẳng có nước uống? Chúng tôi đã chán ngấy thứ man-na vô vị này" (Ds 21:5).*

Bạn thấy có từ THAN nào bao hàm sự vui vẻ hay tốt lành không? Tôi đó bạn tìm ra một từ THAN nào mà bao hàm ý nghĩa của sự vui vẻ và tốt lành đấy! Than luôn đi đôi với bi quan, chán chường, buồn bã, phiền muộn ...

- **THAN PHIÊN:** Hễ THAN là sẽ có PHIÊN đi theo sau liền: Phiên muộn, phiên hà, phiên toái, phiên lụy, phiên lòng, phiên não, phiên phức, phiên nhiễu...
- **THAN TRÁCH:** Hễ THAN là sẽ có TRÁCH đi theo sau ngay: Trách cứ, trách mắng, trách móc...
- **THAN VAN:** Khi THAN tức là bắt đầu VAN: Van lon, van lạy, van xin, van nài...

Bạn thân mến, trong cuộc đời của tôi và của bạn, đã không ít lần, nếu không muốn nói là rất nhiều lần, chúng mình đã thường hay THAN PHIÊN, THAN TRÁCH và THAN VAN khiến cho ông bà, cha mẹ, bề trên, cha xứ, cha phó, con cái, cháu chắt, anh chị em, những người chung quanh...và cả Chúa nữa rất buồn phiền.

- *"Trời ơi! Sao tôi khổ thế này? Con ốm, bố đau, mẹ nằm bệnh viện, vợ thất nghiệp, không có bảo hiểm, nghèo túng ...Tại sao Chúa trao thánh giá cho con nặng nề quá như vậy?"*

- Than thân trách phận vì đã vớ phải một ông chồng lười biếng, say xỉn và nghiện ngập...hay đã xui số lấy phải một bà vợ lảm điều, không biết nấu ăn, không biết tiết kiệm, chỉ hoang phí là giỏi!
- Than trách cha khó tính, mẹ khó chịu, bố mẹ chồng khó nết, bố mẹ vợ khó khăn...

Bạn thấy THAN có lợi gì hay không vậy? Chắc chắn là không lợi tí nào cả, nhưng chỉ toàn lại độc hại mà thôi!

- Khi than được đốt lên thì khí oxygen sẽ bị đốt hết, chỉ có khí độc carbon thôi. Cũng vậy, khi tôi than phiền, than trách và than van là lúc đó bầu không khí vui tươi, lạc quan, bình an trong gia đình của tôi sẽ bị đốt cháy hết! Lúc đó chỉ có buồn phiền, bi quan, và bất an thôi.
- Khi than được tung ra khỏi bao, thì bụi bặm sẽ bao trùm và làm cho căn phòng của chúng mình ra ô uế. Cũng thế, khi tôi và bạn than phiền, than trách và than van thì lúc đó bầu khí trong gia đình, trong cộng đoàn, trong giáo xứ...của chúng mình sẽ bị ô uế, bần thiêu và dơ dáy lắm! Hít vào là phổi tiêu liên! Nó còn độc hại và nguy hiểm hơn Corona virus nhiều!

Thay vì than phiền, than trách và than van, bạn và tôi hãy học noi Đức Mẹ và thánh Cả Giu-se nhân đức thình lặng. Thật vậy, khi thánh Cả Giu-se và nhất là Mẹ Maria gặp những nghịch cảnh và khi đứng trước tất cả những biến cố đau khổ nhất của cuộc đời, các ngài không than phiền, không than trách và cũng không than van, nhưng đã thình lặng để *"ghi nhớ tất cả những kỷ niệm ấy, và suy đi nghĩ lại trong lòng" (Lc 2:19).*

Chúng mình hãy cầu nguyện cho nhau, xin Chúa giúp sức để tôi và bạn, trong mùa chay thánh này cố gắng tránh hết sức, đừng để cho bất cứ loại THAN có cơ hội cháy lên trong tâm hồn, trong gia đình, trong cộng đoàn dòng tu và trong giáo xứ của chúng ta. THAN mà cháy lên là sẽ CHẾT đấy! Chớ có dại mà THAN!

Tôi tin chắc rằng, khi chúng mình tống khứ tất cả mọi thứ THAN ra khỏi tâm hồn, biết chấp nhận tất cả mọi thử thách trên cuộc đời này, thì cá nhân, gia đình, cộng đoàn và giáo xứ mới có được một bầu không khí trong lành, vui tươi, lạc quan và tràn đầy sức sống. Chúc bạn những ngày chay thánh còn lại tràn đầy ơn của Chúa.

*H*ave you ever wondered for what purpose [the Lord's] wrath flared up and the LORD's fire burned and consumed [the Israelites]...and because of what reason the seraph serpents bit the people, so that many of the Israelites died" (Nb 11:1, 21:6)? By all means, they GRUMBLED too much! Open the Bible and you will see!

- Once the Israelites had safely crossed the Red Sea to the dry land, they begin to grumble: *"If only we had died...in the land of Egypt, as we sat by our kettles of meat and ate our fill of bread...[rather than] the whole assembly die of famine!"* (Ex 16:3).
- As soon as they were being fully fed by the Lord with Manna and quail, they lamented again: *"We remember the fish we used to eat without cost in Egypt, and the cucumbers, the melons, the leeks, the onions, and the garlic. But now we are famished; we have nothing to look forward to but this manna"* (Nb 11:4-6).
- *"Why have you brought us up from Egypt to die in the wilderness, where there is no food or water? We are disgusted with this wretched food"* (Nb 21:5).

- *"Oh my goodness! Why am I so miserable?" My child is sick, my father is ill, my mother is in the hospital, my wife is unemployed, no health insurance, financially unstable...Why did God give me such a heavy cross to bear?"*
- Grumbling and whining for entrusting your life to a sluggish, drunken and addicted husband...or ill fortune to tie the knot with a tattletale wife, ignorant of cooking, improvident and extravagant!
- Passing judgement that father is meticulous, mother is hard to please, the in laws are obstinate and critical...

Are there any benefits in GRUMBLING? Certainly, it is not beneficial at all, but only malicious!

- When you burn charcoal, the oxygen will be consumed, it releases toxic air pollution, the end result is mainly carbon monoxide. In the same way, when you complain, criticize and grumble, you will destroy the environment of joy, enthusiasm, and peace in your family! At that point in time, you will only be filled with sorrow, pessimism, and incongruity.

Have you ever come across the expression of GRUMBLE that comprises joy and goodness? I challenge you to find the GRUMBLE word that consists of gladness and honor! GRUMBLE always goes hand in hand with pessimism, dullness, desolation, and distress...

- **COMPLAIN:** Whenever you COMPLAIN there will be OBSTRUCTION that tags along: You will be depressed, wearisome, displeased, setback, irritated, afflicted, infuriated, exasperated...
- **CRITICIZE:** Every time you CRITICIZE you will be associated with CONDEMNATION: You blame, reprimand and dispute...
- **GRUMBLE:** When you GRUMBLE it's the beginning of PLEADING: You will be begging, prostrating, pleading, appealing...

My dear friends, countless time in our lives, we often COMPLAIN, CRITICIZE and GRUMBLE which brings about heartache and sorrow to our grandparents, parents, superiors, pastor, parochial vicar, children, great-grandchildren, siblings, people around us...and even God.

- When charcoal is being hurled out of the bag, our room will be polluted and covered with dust. In the same way, when we complain, criticize and grumble, we will annihilate the atmosphere in our family, religious/parish community...to be tainted, filthy, and obscene! You only take a breath and the lung will collapse! It is even more toxic and dangerous than the Coronavirus!

Instead of complaining, criticizing and grumbling, let us imitate the virtue of silence from Blessed Mother Mary and St. Joseph. It is indeed, whenever St. Joseph and especially Blessed Mother Mary encountered adversities and are challenged by all the excruciating incidents that life brought; they did not complain, criticize and grumble, but they remain silent, *"and they kept all these things, reflecting on them in their heart"* (Lk 2:19).

Let us pray for one another, may God give us the strength, so that in this holy season of Lent we can strive our best to stay away from all different types of CHARCOAL to ignite and burn down our soul, family, religious and parish community. Once the CHARCOAL is set of fire we will DIE for sure! I firmly believe, when we liberate all the COMPLAINS in our heart, when we learn to accept all the trials/hardships in our lives, then individually, family, religious and parish community will be obtaining the life giving, joyful, buoyant and vital atmosphere. May the remaining days of this holy lenten season be filled with God's grace.